

Les boies i la Platja d'Aro

Saben els polítics el que es fan? Que no s'espanti el lector, o que no es fregui les mans veient l'anunci d'expansions demagògiques cantades: la política és un caos poblat d'oportunistes i trinxeraires, etc. No vaig per aquí: a la política hi ha de tot, com en d'altres gremis, el mal per a ells és que se'ls veu més, i per a la ciutadania, que les cagades afecten a molts. Amb la pregunta inicial pretenia incidir en un valor elemental i obvi, i que la pràctica mostra fins a quin punt és una pista de patinatge, on es veuen exhibicions memorables, però també tremendes caigudes de cul: em refereixo a la coherència dels principis.

Una de les tendències més universalment reivindicades i, sobre el paper, practicades per la majoria de doctrines polítiques és la que incideix en l'estalvi energètic, combinada amb una cara ètica i científica, i raó de fons, l'ecologia. Es limita la velocitat –amb raó o sense raó, avui aquí no hi entrarem–, es filtren els accessos als centres urbans, no pas a tots, com els contaré més endavant, s'estipulen carrers per a vianants o d'accés rodat exclusiu per a veïns. La filosofia de fons vol prioritzar el qui va a peu davant del qui va motoritzat, fer passar a davant el qui no contamina, no gasta, no fa soroll, no empudega l'espai públic amb objectes de mida i trets inconvenients.

Fins aquí, res a dir. Llàstima que tan lloable política estètica, ecològica, estalviadora, no s'estengui a tots els àmbits d'actuació municipal. El ciutadà que dediqui el seu oci i esplai a les platges –un oci barat i de cost contaminant zero– trobarà que aquí la prioritat no són els nedadors –l'equivalent marítim dels vianants–, sinó els qui van amb embarcació, els qui ocupen espai, gasten, contaminen i posen en perill les closques dels qui neden. A les platges de Barcelona, com a totes perquè la llei ho estipula, unes boies grogues separen, en teoria, nedadors i motoritzats. I, aquí la novetat, les d'enguany són a la meitat de distància de les d'anys anteriors, i per tant no tan sols hi ha menys espai per nedar, sinó que la major proximitat de les embarcacions empitjora la qualitat i les condicions ecològiques del bany. Al revés del que passa amb els cotxes al centre, aquí la política denota principis anteriors a la civilització de l'estalvi, l'ecologia i la bondat de vida.

I el detall que les boies –i la Creu Roja, i la policia– només hi són de maig a octubre, i la resta de l'any no hi ha cap control, cosa que treu sentit a l'autoritat que en temps d'afluència es desplega per impedir allò que en un altre moment és possible i habitual, i no perjudica ningú. Si un nedador ultrapassa les boies –per anar fins on va qualsevol dia de la resta de l'any sense que li digui res ningú–, els de la creu roja corren a empaitar-lo, però no he vist mai que ningú digui res als surfistes i canotaires que traspassen la línia en l'altre sentit.

Abans els he dit que és pràctica a l'alça posar filtres als centres dels nuclis urbans. A la Platja d'Aro això no passa; aquí van dècades endarrerits, aquí l'ecologia cívica no hi ha arribat. El pas al centre no està restringit com en els llocs que aspiren, de vegades amb èxit, a ser civilitzats. El centre de la Platja d'Aro és l'aparcament dels borratxos que se'n van de farra i amb el beneplàcit municipal tornen a buscar el cotxe a les 2, a les 3, a les 4... o a les 6 del matí, i més tard, o més aviat, depèn des d'on es miri, i no ho fan amb discreció sinó enmig d'un

continu esgarip de xiscles, orins, vòmits i músiques de cotxe a tota merda amb les finestres abaixades. La guàrdia urbana hi té poc a dir, perquè no se sap on és, i quan els veïns l'avisen triguen tant a aparèixer que qui es podia despertar i desvetllar ja ha tingut hores per fer-ho.

Però, i aquí ve la gràcia especial de la localitat de la Platja d'Aro –i desconec si també d'altres indrets–, quan l'insomne veïnatge aprecia el descens d'afluència, o més ben dit de disfluència d'alcohòlics eructants que ja són a dormir la mona, i s'espera un parell o tres de benèfiques horetetes de silenci, per cortesia aquest cop directa de l'Ajuntament apareixen unes màquines monstruoses, híbrids entre furgoneta i aspirador, que de 7 a 10 del matí recorren les quatre cantonades del barri traient les fulles i la porqueria de la via pública. Què passa a davant, la netedat del carrer o la salut dels ciutadans? La feina de la neteja la feien fins ara brigades de pulcres empleats municipals que escombraven en silenci. Deixem per al lector decidir si és un progrés de la civilitat, de l'ecologia i de la pau social haver-los substituït –i per tant haver-ne enviat uns quants a l'atur– per màquines que gasten carburant, contaminen i no deixen dormir els ciutadans.

He començat parlant de les boies de la platja. De les de la Platja d'Aro ho he fet més d'un cop. Miro anys enrere i veig que la distància de la sorra a què les situen depèn del capritx inescrutable no se sap de qui. Hi ha anys que són al lloc correcte, tot i que la tendència, com a Barcelona, és a posar-les cada cop més a prop, contra l'ecologia i el benestar. Enguany encara no m'ha despenjat per aquesta sorollosa, alcoholitzada localitat. Ja hi són les boies? A quina distància ha tocat posar-les? Em disculparà el lector si no sóc gaire optimista.

Per acabar: alguns amics em pregunten, què et diuen, els de la Platja d'Aro, quan fas aquests articles? –que en termes pràctics no serveixen per a res–, i els he de dir: res de res. I m'he de preguntar: Els llegeixen? Saben que existeix la premsa diària? Saben llegir? Perquè des de la meva modesta experiència personal, de tot això no en tinc cap prova.

Publicat a:

-Avui 26-05-2011 Pàgina 24

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/416199-les-boies-i-la-platja-daro.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss